

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ	$\frac{1}{2}$ τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	$\frac{1}{2}$ ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

A F O N

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται.
Πρὸς τὸν κ. Ἰ. Λαμπριδὴν δικηγόρον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ПЕРІЕХОМЕНА

Κρίτον ἄρθρον (Ἡ ἐν Ἠπειρῷ κατάστασις καὶ οἱ Ἠπειρώται).—Γερμανικαὶ οἰκονομικαὶ ἐργασίαι ἐν Μ. Ἀσίᾳ (Ἡ ἄρδευσις τῶν πεδιάδων Ἰωνίου).—Ἀγγέλματα καὶ βρῦλοι.—Ἡ δικαιοσύνη Ρωσίας καὶ Αὐστρίας πρὸς τὰ κράτη τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου.—Ἡ Ἑλλάς ἀποκαλυπτομένη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων (Διάξις τοῦ κ. Θεοδ. Ραϊνὰ βουλευτοῦ).—Τὰ ἐν Ἑλλάδι.—Ἐπιφυλλίς (Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα διπλὸ τοῦ κ. Γ. Χατζιδάκη καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1907

Οὕτε θὰ βελτιώσῃ, οὕτε θὰ χειροτερεύσῃ, ὡς ἀσφαλῶς ἐλπίζομεν, τὴν ἐν Ἠπειρῷ κατάστασηιν ἢ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου ἀγορὰ παρὰ τοῦ τουρκικοῦ δημοσίου ἐκατὼν ἑκατομμυρίων χωρίων. Ἀληθὲς Ὁσμανίδης ὁ Ἀβδὺλ Χαμὴτ Χάν εἰς ἑκληρονόμησιν παρὰ τῶν πατέρων του τὴν ἀνυπέρβλητον ἐκείνην τῶν Ἀσιατῶν ἡγεμονίαν μεγαλοφροσύνην, περὶ ἧς οἱ τῶν Δύσεως ἄνθρωποι ὀλίγα δύνανται νὰ ἐπιδείξωσιν ἐφάμιλλα παραδείγματα. Οὐ τι συμβαίνει, ἥ εἶ, τι θὰ συμβῇ τὸ ἐκτροπικόν, τὸ τραχὺ καὶ τὸ βάρβαρον παρὰ τῶν ἐπιστατῶν, οὗς ἡ ἀνακτορικὴ ἐπιμελητεία θὰ τάξῃ εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν νέων σουλτανικῶν κτήσεων, θὰ εἶναι ἔργον τῆς πρωτοβοῦλιας τοῦ ἐπιστατῶν τούτων καὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος ζήλου, εἰς ὃν ἀείποτε ἐκτρέπονται αἱ ἀγεγεῖς καὶ ἐθελόδοιοι ρύσεις αἱ ἐκ φυλογονικῆς ἀντιδράσεως ρέπουσαι πρὸς τὴν τυραννίαν καὶ τὴν καταδυνάστευσιν, ὅφ' οἶαν αὐταὶ ἐκουσίας ὑπεβλήθησαν.

Ἀγνοεῖ καὶ θά ἀγνοῇ πάντοτε ἡ Α, Μ, οὐκ οὐδεὶς οὐδὲν ἐπιστάτης ἠπέπλησε τοὺς δυστήνου-
 ῶν ἀγρότας, ὅτι θά ἐκδιώξῃ αὐτοὺς τῶν πτωχῶν
 καλυθῶν τῶν, ἃς πέτραι πρὸς πέτραι καὶ
 ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀνῆγειραν ἡ ἀτελεύτη-
 ῶν σειρά τῶν προγόνων τῶν, ἡ ὅτι ὁ ἕτερος
 ἀπηγόρευσε τὰς ἐκπαλαι καθιερωμένας βοσκὰς,
 τὴν ζύλευσιν ἢ τὴν ἀνθράκευσιν, ἡ ὅτι ἐξε-
 βάλε τὴν εἰσπραξίν μὴ ὀφειλομένων καρπῶν
 ἄλλα ἔτι σεβαστότερα δίκαια τῶν χωρικῶν
 ἔθεν.

Εἰς τὴν βασιλικὴν μεγαλοφροσύνην τοῦ
 βασιλεὺς πιστεύοντες οἱ χωρικοὶ τῆς Ἠπει-
 ροῦς ἀκατικοῦντες καὶ καλλιεργοῦντες τὰ
 εἰς κτήματα τῆς Α. Μ., ἔχουσιν καθήκον νὰ
 ἐκπαιδεύσιν ὑποβάλλοντες προσηκόντως τὰ
 ἀνάγκαι των, οὐδεμίαν δ' ἔχομεν ἀμφιβο-
 λῆν, ὅτι θὰ εἰσακουσῶνται καὶ θὰ προστα-
 τεύωσιν κατὰ τῶν αὐθαίρεσιών των διαχει-
 ριστῶν τῶν κτημάτων τούτων.

Ἀλλ' ἡ ἐν Ἡπείρῳ κατάστασις καθ' ὅλου, ὡς ἐντελῶς ἀθικτον ἀφ' ἡμεῖς ἢ ὑπὸ τῆς Α. Μ. ἡγεμονίας τῶν ἐκατον περίπου χωρίων, εἶναι ἀλλοίωτον ἀξιοθρήνητος καὶ οἰκτροτάτης, οἷαν τις οὐκ ἀποδέχεται τῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ νομιμοσύνη τῶν Ἡπείρωτῶν παρεξηγήθη ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῇ ἀρχουσῶν τουρκικῶν τάξεων μέγιστον τοσοῦτον, ὥστε νὰ γίνωνται ὑπ' αὐτῶν ἀνεπιτηδεύματα τῆς ἀντοχῆς τοῦ δυστήριου κείνου λαοῦ εἰς τὰς πείσεις καὶ τοὺς ἐκβιασμούς, εἰς τὴν ἀθλίαν διοίκησιν καὶ τὴν ἀκλιωτέραν δικαιοσύνην, εἰς τὴν ἀμείλικτον ἀπάραδειγματίστους βαρυστάτην φορολογίαν, εἰς τὰς ἀτελευτήτους ἀγχαρείας.

Πῶς Τούρκος ἐν Ἑπιείρῃ εἶναι καὶ δεσπότης καὶ κύριος καὶ νομοθέτης καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ρακένιοι χωροφύλακες ἐπιτρέχουσι τὰ ἄθλια χωρὰς ἀπόλυτοι κύριοι, νομοθέται ἅμα καὶ καταστάει ἐκ τούτου παραχρήμα γινόμενοι, ἀρπάκοντες ὅ,τι ἂν βουληθῶσι, εἰσερχόμενοι ἐπὶ τοὺς ἀρέσῃ, ἀποίνει κακοποιούντες. Πῶς ἐκ τολμήσεω ὁ ἄλλοις χωρικός ν' ἀντισταθῇ ἐκ τῶν ἐλεεινοτάτων κατωτέρων ὀργάνων τῆς τουρκικῆς διοικήσεως ἐν Ἑπιείρῃ, ὅταν ἀνάσχω, ὅτι καταγγέλλων τὰς παρανομίας αὐτὰς κινδυνεύη νὰ πάθῃ πολλῶ χειρόνα, δύνανται πεῖθεται, ὅτι τῶν καταγγελιῶν τούτων ἐκ εὐρῆς προτεταγμένην μήνυσιν, ὅτι συνενωτοὶ πρὸς συνωμότηας κατὰ τὸ καθεστῶτος ἀνίσχυσιν, ἐφ' ἧ ἀνεξετάστως παραπέμπονται

οἱ πάντες εἰς τὰς ἀνηλίους εἰρκτὰς τοῦ Ἀλῆ
 πασῶ.

Ἡ μέθοδος αὕτη, ἥν ἐξήλειψε σχεδὸν ἡ νοσημοσύνη, ἡ πολιτικὴ σύνεσις καὶ ἡ βαθεῖα φιλοπατρία τοῦ Ὁσμὰν πατᾶ, ἡ μέθοδος τῶν μυήσεων ἐπὶ συνωμοσίᾳ κατὰ τὴν καθελιστάμενην, ἐπὶ συνενώσει μετ' ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς αὐτοκρατορίας, ἡ ἐρημώσασα τὴν Ἑπείρου, ἐπανήλθεν ἤδη ἐπὶ τοῦ διοικητοῦ Σεφουλάχ πασᾶ εἰς τὴν παλαιὰν τῆς εὐκλείαν. Ὅλα τὰ καθάρματα, ἅτινα ἤλειυσεν ὁ κακοηθέστατος ρωμουνικὸς προσηλυτισμὸς διὰ χρυσῶν δικτύων εἰς τὴν λατρείαν τῆς ἀγνώστου ἡν Ἑπείρῳ ρωμουνικῆς πατρίδος, συνηντήθησαν ἐν τούτῳ μετὰ τὴν ἀπειλὰ καὶ χαιρόντων ἔχοντα τὸν στόμαχον κατώτερα ὄργανα τῆς τουρκικῆς διοικήσεως καὶ κατέστησαν ὁ τρόμος πάντων ὅσοι ἠτύχησαν διὰ τοῦ ἰδιώτου τοῦ προσώπου των νὰ ἐκσπαλίσωσι ἀνετόπως τὸν βίον, πάντων ὅσοι δὲν θέλουσι εἶναι ἄκοντες νὰ γίνωσι Ρωμιοὶ, πάντων ὅσοι διετήρησαν ἐν τῇ ψυχῇ ζωπυρὸν τι ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας, ὥστε νὰ μὴ κύπτωσι οἰκτροὶ θελοδόουλοι εἰς τὰς ἀξιώσεις τὰς παρανομῶν τῶν ἀγόντων.

«Εἶσαι χρηματατζής, ὕβρισις τὸν Σουλτάνον
ἢ τὸ Κοράνιον· αὐταὶ εἶναι αἱ προχειρότεραι
πᾶν συκοφαντιῶν, δι' ἃς ἐκατοντάδες, ἕνα μὴ
ἐπιωμην χιλιάδων, ἐσάπησαν ἢ σήπονται εἰς
τάς εἰρκτάς, δι' ἃς χιλιάδες θλαί ἀπεδήμησαν
ἀνεπίστρεπτοι ἐκ τῆς πατρίδος των, ἣν ἄξενον
εἰς τὰ ἴδια αὐτῆς τέκνα κατέστησεν ἢ τουρ-
κικὴν τουρανίαν.

Πρόσθες, ὅτι ἡ βάρετα φορολογία καὶ ἐβάρ-
δαρος τῆς εἰσπράξεως τρόπος ἀφαιροῦσιν ὑπὲρ
τοῦ δημοσίου τὸ ἥμισυ τῶν γλίσχρων καρπῶν
τῆς πετρώδους καὶ ἀφόρου γῆς τῆς Ἠπείρου
καὶ ὅτι τοῦτου ἕνεκα ὑπὸ τῆς ἀφύκτου ἀνάγ-
χης τῆς ζωῆς πιεζόμενοι ἐγκαταλείπουσι τὴν
πατρίδα τὴν τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἄρρεος
πληθυσμὸν τῆς Ἠπείρου, ὅτι ἡ ληστεία κατ-
έστη τὸσον χρόνιος καὶ πάγιος θεσμός, ὥστε,
ὅταν ἐπέρχηται λειψανδρία ἐν ταῖς ληστρικοῖς
παῦν Ἀλβανῶν ὁδοῖς, συμπληροῦσι τὸ κενὸν
ἐν ἀνδρὲς καὶ πολλὰς οἰκίας ἀρχηγῶν τῆς χωρο-
φυλαχῆς καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμά-
των, πρόσθες πάντα ταῦτα, ἐν ἑχῆς σαφῆ
τὴν ἀπαισιωτάτην εἰκόνα τῆς ἐν Ἠπείρῳ φρι-
κώδους καταστάσεως.

Φαίνεται, ὅτι ἡ μοναδική, πρωτοφανής, ἀπιστεῦτος ἀνάνδρος ὑπομονὴ τῶν Ἑπειρωτῶν ἐξηγητήθη, ὅτι ἡ ψυχὴ των αἰμάσσει τοσοῦτον βαθέως, ὥστε ἐκ τοῦ μικροῦ ἐπισοδίου τῆς ἀγορᾶς τῶν ἐκατὸν ἐκείνων χωρίων, μεγάλως ἐν ἀπαρχῇ συγκίνησις καὶ παραχρῆς ἀπανταχοῦ, ὅπου Ἑπειρώται. Τὸ ἐπισοδίον τοῦτο ὑπῆρξε σταγὼν ἐν ὑπερτεπληρωμένῳ ποτηρίῳ, ὅπου ἐξεγείλισε τὸ μόλις συγκρατούμενον ἄλγος ἐπὶ κατασπάσει, ἥς ἡ ἀνοχὴ ἀτιμάζει αὐτόχρομα τοὺς γεννηθέντας ἐν Ἑπειρῳ.

Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ὁ συναγεμῶς τῶν Ἑπειρωτῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπαρχίαις τῶν βασιλείου, ἐν Κάρῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἀναμένοντες δὲ νὰ ἴδωμεν αὐτοὺς συνασσωμένους εἰς σματεῖα καὶ συνδυασμένους πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐπίκουρον κεντρικὴν τῶν Ἑπειρωτῶν Ἐπιτροπὴν, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ ἐργασθῶσι καὶ ἐπιδιώξωσι τὴν ἀνακούρυσιν τῆς δυστοχεστάτης πατρίδος ἀπὸ τῶν παντοίων πληγῶν τῆς.

Οὐδένα ἀπειλοῦσιν οἱ Ἑπειρώται καὶ εἰς
οὐδὲν θὰ προβῶσι διὰ δόγμα διαταράττον τὴν
ἡσύχιαν τοῦ βασιλείου ἢ τὴν εἰρήνην τῆς
αὐτοκρατορίας ἢ τὰς σχέσεις τῶν δύο ἐπικρα-
τειῶν. Ἀλλ' ἔχουσιν καθήκον πρὸς τὰ δικαιο-
ματα, ἅτινα ἔδωκε κοινὰ πᾶσι τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἡ θεία Πρόνοια, ἀλλὰ συναισθάνονται τὴν
υποχρέωσιν νὰ ζῶσιν ἐν τῇ εἰκοστῇ αἰῶνι
ὡς ἄνθρωποι καὶ ὄχι ὡς ἀνδράποδα, νὰ ρῆξωσι
κραυγὴν ἐνάντιον τοῦ πελοτιζομένου κόσμου
ἐφ' οἷς πάσχουσι, νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ
τῶν ἀνηκούστων πιέσεων καὶ νὰ σφερθῶσιν
εἰτα, ἂν ἅπανταχοῦ εὕρωσι κλειστάς τὰς θύ-
ρας, τοῦτ' ὅπερ δὲν εἶναι πιστευτόν, τί τοῦ πρα-
γτέον, διότι καὶ θελοῦντες οἱ Ἑπειρώται ἐμ-
ποδιζοῦνται ὑπὸ τοῦ συναισθημάτων τοῦ στοι-

χειώδους ἀνθρωπισμοῦ νὰ ζῶσιν ἐν τῇ ὀθω-
μανικῇ αὐτοκρατορίᾳ αὐτοὶ μόνοι ὡς τῇ
Ἀνατολῇ οἰπαοίαι.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ
ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΕΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ.

III γεωργικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς πεδισίας
δοῦς Ἐκοντίου.

Τὰ μεγάλα πολιτικά βουλεύματα τῶν Γερμανῶν ἀπὸ πολλοῦ περιέλαβον τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὡς σκοπὸν τῆς κατευθύνσεώς ταν, πρῆπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐν τούτῳ ἐκκινούσθωμεν ἡ Γερμανία, δι.τ. ἐν ᾧ αἱ ἄλλαι δυτικαὶ δυνάμεις ἀπέβλεψαν πρὸς τὴν ἡμιβάβαρον Ἀνατολὴν ὡς πρὸς χερσὶν ἐξωτερικῶς ἀπλῶς ἐκμεταλλεύσιμον, αὐτὰν εἰσέεισε ἐν τῇ ἐνθῶν τῆς χώρας καὶ γονιμοποιεῖ τὰ χέρσα αὐτῆς ἐδάφη. Ἐν ᾧ αἱ ἄλλαι Δυνάμεις ἀφῆρουν αἰκισμὸν τὸν ἐσωτερικὸν βίον τῶν χωρῶν τούτων καὶ ἐνδιαφέροντα μάλιστα εἰς τὸ νὰ παραταλῇ ἡ ἡμιαγρία αὐτῇ κατὰστασις ἡ εὐκολὸν αὐτὴν κατανάλωσιν τῶν βιομηχανικῶν αὐτῶν προϊόντων καὶ πάντα μετῆρουνται τρόπον, ὅπως κρατῶσιν αὐτὰς ἐν τῇ ληθράγῃ τῆς βαρβαρότητος, ἡ Γερμανία ἀπὸ τῶν αὐτῶν σκοπῶν τῆς οἰκονομικῆς ὑποτελείας τῶν χωρῶν τούτων ὁρμωμένη ὑπεισδύει εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἀνάγκας αὐτῶν καὶ εἰσέρχεται εἰς αὐτὰς οἰνεῖ ὡς συνέταιρος τοῦ οἰκονομικοῦ αὐτῶν βίου.

Καὶ ἔθεν καὶ ἔθεν οἱ αὐτοὶ σκοποὶ πρόκεινται, ἄλλα δὲ ἀποτελέσματα δὲν θὰ εἶναι τὰ αὐτὰ διότι διάφορα εἶναι τὰ μέσα. Ἡ Γερμανία εὐοῦσα ἀκούσα θὰ ἀφυπνίσῃ τὴν κοιμωμένην Ἀνατολήν, ἐν ᾧ δευδρεκέταροι ἴσως αἱ ἄλλαι Δυνάμεις πᾶσι μετέρχονται μέσον, ὅπως παραινεῖται τὸν ὕπνον τοῦτον τὸν ἐπιτρέποντα αὐταὶ νὰ ἐξαποπέλλωσιν ἐπὶ τὰς χώρας ταύτας τὰ, ἐπιτραπὴν ἡ φράσις, περιττώματα τῶν βουρκανικῶν καὶ ἰσλαμικῶν ἀποστολῶν.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες καὶ λόγῳ μόνον τῆς γειννιάσεως, ἂν μὴ συγκρατῶται ἡμῖν τὰ ἐπικαλούμενα ἄλλους ἀποτόρους καὶ σημαντικωτέρους δεσμούς, πρὸς τὴν Ἀνατολὴν ταύτην, ἔνδικα προφύεθα εἰπερ τι καὶ ἄλλος λαὸς εἰς τὴν τύχην αὐτῆς καὶ δὲν ἐπιτρέπεται τὰ ἀγνοώμενα τὰ γινώμενα, οὐδὲ νὰ παρ-
 ὴνται τὰς ἐνδεχομένας περικοπὰς.

Ὁ α' Ἑωθινὸς Ταχυδρόμος τοῦ Λονδίνου δημο-
σιεύει ἀξιοσπουδάστον ἄρθρον περὶ τῶν εἰς τοὺς Γερ-
μανοὺς παραχωρηθέντων ὑπὸ τῆς Α.Μ. τοῦ Σουλ-
τάνου προνομίων περὶ γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως
τῆς ἀγρότου, ἀλλὰ εὐρυτάτης πεδιάδος τοῦ Ἰκονίου.
Τὸ ἄρθρον εἶναι μετὰν κατὰ τὴν Γερμανοφιλίαν

Τὸ συναίσθημα τοῦτο κατέλαβεν ἀπὸ πολλοῦ καὶ πολλοῦ· καὶ δὴ τῶν ἐξεχόντων ἡμεγενῶν ἡμῶν. Τὸ συναίσθημα τοῦτο δὲν συνεμερίσθημεν, ὅτε οἱ Γερμανοὶ ἔλαβον τὰ σιδηροδρομικὰ προνόμια, οὐδὲν ἔβη θὰ συμμερισθῶμεν, ὅτε πρόκειται νὰ καταστῇ σωτὴρ γόνιμον τὴν πεδιάδα τοῦ Ἰκονίου. Οἱ φέρουσιν ἐκ Γερμανικῆς μηχανῆς, ἄσπρα, ἐργαλεῖα, ὅλην τὴν γεωργικὴν σοφίαν τῆς Γερμανίας, ἄλλ' οἱ ἐργαζομένοι θὰ εἶναι Ἀνατολίται καὶ μόνον Ἀνατολίται. Εἰς τοὺς Ἀνατολίτας τοὺτους καταλίσγουμεθα καὶ ἡμεῖς. Καὶ ἂν μὴ ἔτι παύσῃ, ὡς ἐλπίζομεν, τὸ ἐξῆς συναίσθημα τῆς μεταναστεύσεως, ὅπερ ἐπινεμεται κατὰ τοὺς χρόνους τοὺτους τὰς ἑλληνικὰς χώρας, τὰ γεωργικὰ στοιχεῖα δὲν θὰ παύσωνται ἀφρονούντα ἐν ταῖς ἐνθα καὶ ἐνθα τοῦ Αἰγαίου ἑλληνικαῖς χώρας, τοῦτ' ἐν δὲ τῶν στοιχείων τὴν ἀντίθεσιν ἐν ταῖς ἐργασίαις ταύταις τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, δὲν θὰ ἀνηθῶσιν νὰ ἀποσβῶσιν οὐτε ἡ τουρκικὴ μεσολαδούσῃ, οὐτε ἡ καχυπόπτως γεωμυκτικὸς οὐσὶς, διότι τῶν προχρῆτων ἡ δύναμις εἶναι εἰσποτὴ τῶν ἀνθρωπίνων προβέσεων ὑπερέτα καὶ ἡ δύναμις τῶν προχρῆτων ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον εἶναι ἐν τῇ Ἀνατολῇ γνώριμον ἢ μάλ' ὀφθαγενὲς στοιχεῖον.

«Αλλ' ἐκ τῆς ἀναμείξεως ταύτης, τῆς ἀναποτρέ-
πτου τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς, πρὸς τὰς γερμανικάς ἐν-
ανταλὴν ἐπιχειρήσεις ἡμεῖς ἐν βραχείᾳ κατὰ τὸ μά-
λλον καὶ ἥττον χρονικῷ διαστήματι διεισδύσαν ἀπὸ
πολλοῦ—καὶ οὐδὲν ἐπῆλθεν, ὥπως μεταλλάξῃ τὴν
ἡμετέραν γνώμην—ἀποτέλεσμα κατὰ πολλὰ ἐπιδύσαν
τοῦ αὐτονομοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἐν τῷ λυ-
σάνδε οἰκονομικῷ ἀνταγωνισμῷ, ὅστις θάπτον τὴν
πράξιν ὅλ καταλήξῃ εἰς ἀμεινωτὴν σύρραξιν. Ἡ γ-
ερμανία καὶ Γερμανία, δὲν ὅλ παρορσθῇ, ὅτι μικρὰ
ἢ Ἑλλάς ὡς κράτος εἶναι κρατικιστικῇ ὡς ἔθνος,
δὲν ἔχοντες δὲ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν, ὅτι
ὅλ ἀσθῇ ἢ ἐπισκοπεῖται τὴν γερμανικὴν πρὸς ὁ-
μίχλῃ, ἣν ἐσώσωσαν πῶθ δύναται καὶ μικρὰ ὅσον

καταλήψεις, και ότι θα ιδώσιν ευκρινέστερον οἱ ἐν
Βερολίῳ τῆς Ἀνατολῆς τὸ κέντρον τῆς βαρύτερης
Οἱ Ἄγγλοι τὸ διέγνωσαν πρωϊμώτερον καὶ δι' αὐτὴν
τῶν ἡμῶν ἡμᾶς δι' ἀποκαλύπτου ἐχθροπαθείας
ἀναμνησκόμεν νὰ τὸ διαγνώσασιν καὶ οἱ Γερμανοὶ
δπως ἀνέωρῶσι τοὺς ἀληθινούς των φίλους.

Ἄλλ' ἐπανεέλθωμεν εἰς τὴν παιδείαν τοῦ Ἰκονίου καὶ εἰς τὸν αἰθωνίδν Ταχυδρόμον, ὅστις γράφει περὶ αὐτῆς τὰ ἐπόμενα:

α Ο Σουλτάνος παρεχώρησε διά συμβολαίου ει-
την γερμανικήν εταιρείαν των ανατολικών σιδηρο-
δρόμων τὸ δικαίωμα τῆς ἀρδεύσεως τῆς μέξης τοῦ
ἀγρότου πεδιδάδος τοῦ Ἰκονίου. Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖ-
ον θὰ στοιχίσῃ πλέον τῶν 20,000,000 μάρκων ἤ ἀρ-
χίστ' ἑξέως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἰδίων Γερμα-
νῶν μηχανικῶν, τὴν κατασκευάζονται δὲ ἀπὸ
Ἰκονίου εἰς Καραμανίαν σιδηρόδρομον. Διὰ τῶν ἀρ-
δευτικῶν ἔργων θ' ἀποδοθῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν
260,000 στρέμματα, ἐκ τῆς παραγωγῆς τῶν ὁποίων
δὲ συντηρεῖται ὁ στρατός τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ
μέγα μέρος τῆς αὐτοκρατορίας.

Ἡ μεγάλη πεδιάς τοῦ Ἰκονίου πρόκειται ὑπὸ ἀρ-
δευθῆ καὶ νῦν μεταβλήθη εἰς ἀποβολῶνα. Ἡ πεδιάς
ἀποτελεῖ ἐν ἐκ τῶν καλλιτέρων χειμαρυστικῶν
τῆς νοτιοανατολικῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπὸ τοῦ κό-
που τῆς Ἀτταλίδας μέχρι τοῦ κόλπου τῆς Κιλικίας
ἡ ἀκτὴ σχηματίζει μεγάλην καμπύλην πρὸς νότον. Ἐκ-
τὴς ἀκτῆς ἡ πεδιάς ἐκτείνεται εἰς διήμερον ἀπόστασιν
μέχρι τῶν λόφων τοῦ Ταύρου τῆς Κιλικίας ἀποτε-
λοῦσα μεγάλην καμπύλην παράλληλον πρὸς τὴν πα-
ραλίαν. Ἡ καμπύλη αὕτη ἐκτάσας περιλαμβάνει ἐκ-
τεταμένην πεδιάδα, ἐκ τοῦ κέντρου τῆς ὁποίας ἐγεί-
ρεται ἀπομεινώνον ὄρος, τὸ Καραδῶν. Εἰς τὴν
δυτικὴν πλευρὰν τῆς πεδιάδος, πλησιέστατα τῶν λό-
φων κεῖται τὸ Ἰκόνιον, μίλις δέ τινα νοτίως τοῦ
Καραδῶν, μεταξύ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ταύρου ὑπάρχει
δυσχερὲς πόντος καὶ ἡ τροχικὴ πῶλις Κασοῦ.

Ἡ ἐξ Ἰκονίου εἰς Καραμὺν σιδηροδρομικὴ ἀπόστασις εἶναι ἐξήκοντα περίπου μίλιον, ἐξ ἑκατέρου δὲ τῶν πλευρῶν ἡ πεδιάς ἐκτείνεται εἰς ἀπόστασιν πολλῶν μιλίων. Σήμερον ἀποτελεῖ γυνὸν μέρος εἰς τὸ ὅποιον βόσκουν ὀλίγα μόνον πρόβατα καὶ ζῶα. Ἡ ἀρδεύσις δὲ μεταβλήθῃ αὐτὴ εἰς γόνιμον σιτοβολῶνα. Ὁ Σουλτάνος ἀπεφάσισε ν' ἀρχίσουν αἱ ἐργασίαι, πρὸς τοῦτο δὲ ἐξουσιοδότησε τὴν ἑταιρείαν τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀνατολῆς ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐργασίαν. Ἡ ἑταιρεία ἐνιστάτω οἰκονομικῶς ἐκ Βερολίνου. Ἐντός ὀλίγων ἐτῶν ἡ πεδιάς δὲ παρὰ τὴν μεγάλαν ποσότητα γεννημάτων τοῦ πρὸς καλλιέργειαν ὁρισθέντος εὐθὺς ἔχοντος ἑκάστην διακοσίων χιλιάδων στρεμμάτων. Τα πρὸς ἀνατολὰς τῶν Ἰκονίων ὄρη ἔχουσι πλείστα μικρὰ καὶ μεγάλα λίμνας, αἷτινες θὰ χρησιμεύουν διὰ τὴν ἀρδεύσιν. Ἡ ἐπιχείρησις εἶναι πρακτικωτάτη, θὰ εὐεργετήσῃ δὲ τὰ μέγιστα τὴν χώραν.

Ἡ δημιουργία τοιούτου αἰτοβολῶντος, θά παρ᾽ αὐτὴν εὐημερίαν εἰς τὸ Ἰνδόν καὶ τὴν Καφομακίαν. Θά παρ᾽ αὐτὴν ἔργασίαν εἰς χιλιάδας χειρῶν, θά δώσῃ ζωὴν καὶ κινήσῃ εἰς τοὺς σιδηροδρομοὺς τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Βαγδάτης, ὁ δὲ Σουλτάνος θά ἔχῃ τὰς μεγαλειτέρας εἰσπράξεις ἐκ τοῦ βίσιου πλῆθος μέρισματος ποῦ θά λαμβάνουν οἱ μέτοχοι τῆς εταιρείας. Δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους, τὸ σγέδιον εἶναι εὐπρόσδεκτον. Εἰς τὸν Σουλτάνον ἰδιαίτερος παρ᾽ αὐτοῦ ἰφαικταρ εὐεργετήματα. Τῇ βοηθείᾳ τῆς γερμανικῆς εταιρείας συνεπλήρωσα σχεδὸν κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ σχέδιον τῆς αὐξήσεως τῆς στρατιωτικῆς του δυνάμεως διὰ τοῦ μέσου τῆς εὐχερὸς μετακινήσεως τῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Μεσοποταμίας εἰς τὴν Προποντιδὰ ἢ ἐκ τῆς Κιλικίας εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀραβίαν.

Ὄθως, ὁ Σουλτάνος καθίσταται ὁ ισχυρότερος πᾶσι τοῖς ἄλλοις προκατόχοις του, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δὲ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Βαγδάτης, θὰ δύναται νὰ μεταφέρει ταχέως οἰκονόμως ἀριθμὸν στοκατευμάτων θέλει, εἰς οἰκονόμους πέρος τοῦ ἀπερόντου κράτους του. Μετὰ τὴν καλλιέργειαν δὲ τῆς πεδιάδος τοῦ Ἰκονίου θὰ ἐπιπληρῇ πᾶσα δυσέμερος τῆς διατροφῆς τοῦ στρατοῦ. Τὰ σιτηρὰ θὰ εἶναι ἀφθονά, οἱ δὲ σιδηροδρόμοι θὰ μεταφέρουν ταχέως, εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς αὐτοκρατορίας. Ὅσα πραγματοποιοῦνται τὰ στοκατηρικὰ σχέδια τοῦ Σουλτάνου. Ἐάν ὅμως ἡ ἰδέα τὸν σχεδόν αὐτὸν εἶναι ἀποικικὴ ἰδέα τοῦ Σουλτάνου ἡ ἰδέα ἐποβληθείσα ὑπὸ ἀπεσκαμμένου τινός ἐν Βερολίνῳ εἴνα ζήτημα ἐνδιαφέρον τὸν ιστοριογράφον τοῦ μέλλοντος.

ΑΓΓΕΛΙΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Μὲ τὴν συνήθη του παροχσταν, ἣν ἐμπεύει ἀδιῶ
ἢ ἐπὶ τὰ δίκαια τῆς πατριδος του πίστις. ὠμίλη-
σεν ὁ πορφυρογενὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Θεοφ.

... πρὸς τὴν αἰσθητικὴν αὐτὴν κοιτικὴν, ἥ

